

opusdei.org

Carta del prelat de l'Opus Dei amb ocasió del Conclave

Carta del 10 d'abril de 2005, que
mons. Xavier Echevarría ha
dirigit als membres de la
Societat Sacerdotal de la Santa
Creu, fidels de l'Opus Dei,
cooperadors i amics.

10/04/2005

**Molt estimats: que Jesús em guardi
les meves filles i els meus fills!**

Sento la necessitat d'escriure-us de
nou, a una setmana de la meva carta

anterior, amb ocasió dels esdeveniments que estem vivint aquests dies, que són una gràcia de Déu per a la seva Església. Igual que els altres pastors del Poble de Déu, demano que tots assimilem amb profunditat aquesta magnífica unitat de l'Església Catòlica, que ha quedat tan palesa a través de les espontànies manifestacions d'oració i de filiació que han sorgit amb motiu de la mort de Joan Pau II: prego a Déu que les vivències d'aquests dies no siguin sensacions passatgeres, sinó que romanguin en l'ànima, que ens converteixin, que es tradueixin en afany de servei a Déu i als altres, en propòsits renovats de generosa conducta cristiana, en fruits d'amor fidel.

El traspàs de Joan Pau II ha representat una nova catequesi. El Sant Pare va començar el seu fecund Pontificat amb una encíclica sobre Nostre Senyor Jesucrist, Redemptor

de l'home. I ho ha acabat, tot i la pèrdua física de l'ús de la paraula, amb el mateix eloqüent ensenyament: Crist és el nostre Salvador; qui segueix Crist estima la vida i no tem la malaltia ni la mort, perquè la dignitat dels fills de Déu s'estén des de l'alba fins a l'ocàs de la seva existència terrenal.

Acaba de tancar-se una pàgina de la història de l'Església i del món, marcada per la singular figura de qui durant aquest període ha estat Pare i Pastor Suprem del Poble de Déu. El Senyor ha volgut que siguem testimonis d'aquests moments, en els quals hem rebut —insisteixo— una gràcia i una responsabilitat: la de continuar anunciant Jesucrist segons l'exemple del Successor de Pere. Amb l'elecció del proper Papa, en el conclave que comença el dia 18, s'obre un nou capítol en la continuïtat ferma de la història de l'Església. Tots els catòlics podem

participar activament en l'esdeveniment, unint-nos amb la nostra oració als Cardenals i a tota l'Església.

Durant aquests dies recordo amb freqüència els dos conclaves que vaig viure a Roma al costat del nostre Pare, en 1958 i 1963. No puc oblidar la insistència amb què animava a resar i a oferir tot pel proper Papa; la seva emoció davant la *fumata bianca*, la fe amb què immediatament es va agenollar i va resar l'oració *Oremus pro beatissimo Papa nostro*, encara abans de saber, per l'anunci del Cardenal Protodiaca, qui havia estat el triat. I de la mateixa manera va procedir l'estimadíssim don Álvaro.

Com sant Josepmaria en aquells moments, ja ara estimem amb tota l'ànima al successor de Joan Pau II, sigui qui sigui. L'estimem amb afecte filial i resem per la seva persona, perquè Déu li concedeixi gràcies

abundants, i perquè el seu ministeri sigui fecund en fruits de santedat per a l'Església i de pau per a la societat civil.

Renovem el nostre desig de servir el Sant Pare, ja que només per a servir la seva Església ha volgut Déu l'Opus Dei. I ja ara, durant la seu vacant, podem servir el Pontífex que d'aquí uns dies ocuparà la Càtedra de Sant Pere. Units a tots els catòlics, preguem i oferim sacrificis per a qui l'Esperit Sant posarà al capdavant de l'Església, amb pau sobrenatural durant aquests dies, plens d'esperança.

Resem també perquè tots els catòlics sapiguem mirar els nous temps amb ulls de fe, sense parar esment a consideracions alienes a la lògica sobrenatural. Ve a la meva memòria un record de la primera audiència que Pau VI va concedir al nostre Fundador, el gener de 1964; en

acabar, va passar també don Álvaro, i el Papa li va comentar: ens coneixem des de fa tants anys, i jo "*sono diventato vecchio*", m'he fet vell; don Álvaro va respondre ràpidament: "*No, Santità, lei è diventato Pietro*", s'ha convertit en Pere. Des de principis d'any, no deixo de suggerir a qui tracto la jaculatòria *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam*: tots amb Pere, a Jesús, per Maria. Aquestes paraules que vaig escoltar a sant Josepmaria prenen en aquests dies particular relleu: no sabem qui serà el proper Sant Pare, però sigui qui sigui, serà Pere, i ja l'acompanyem amb la nostra oració, acudint a la intercessió de Santa Maria, Mare de l'Església.

El respecte i l'afecte mundial que hem contemplat en els dies passats, al voltant de Joan Pau II, ens parlen de l'*atractiu* de la santedat, de la força d'atracció de Crist, de la glòria

de Déu que resplendeix en els que
lluiten per ser fidels.

Alhora, aquesta unitat —que podem
qualificar "d'impetuosa", com l'afecte
que l'acompanya— ens confirma que
l'Església es troba aplegada al voltant
de Pere: les manifestacions de
veneració són una salutació agraïda
a Joan Pau II i una afectuosa
benvinguda al seu successor.

Insisteixo: com sempre, ens trobem
en l'hora de la unitat. El Papa és
sempre principi i fonament visible
d'aquesta unitat; i, com Joan Pau II
ho fou fins a la seva mort, també ho
serà igualment qui resulti triat per a
succeir-li. Brolla com una necessitat
de justícia l'afany d'expressar
agraïment profund a Joan Pau II, tan
merescut pel seu lliurament total a la
missió que Déu li ha confiat. Estic
segur que també al nou Sant Pare —
sigui qui sigui— li oferiu des d'ara el
vostre afecte i la vostra gratitud pels

seus desvetllaments en l'exercici del
seu ministeri universal.

Amb tot afecte, us beneeix

el vostre Pare

+ **Xavier**

Roma, 10 d'abril de 2005.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/carta-del-
prelat-de-lopus-dei-amb-ocasio-del-
concl/](https://opusdei.org/ca-ad/article/carta-del-prelat-de-lopus-dei-amb-ocasio-del-concl/) (16/03/2026)